KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 4.4.2006
KOM(2006) 154 v konečném znění

2006/0056 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře

{SEK(2006) 421}

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Akvakultura je rychle rostoucí odvětví, které zkoumá možnosti inovace a nová odbytiště. V zájmu přizpůsobení produkce tržním podmínkám je důležité, aby odvětví akvakultury zvyšovalo rozmanitost chovaných druhů.

V minulosti měla akvakultura hospodářský prospěch z vysazování cizích druhů (např. pstruh duhový, ústřice obrovská) a z chovu druhů, které se v dané oblasti v důsledku biogeografických překážek nevyskytují. Proto je pravděpodobné, že odvětví akvakultury bude i nadále uspokojovat potřeby trhu prostřednictvím nových druhů. Bylo by tedy rozumné tento hospodářský růst oddělit od možných hrozeb, které pro ekosystémy představují cizí druhy, a to tak, že se budou předvídat negativní biologické interakce s původními populacemi, včetně genetických změn, a bude se jim předcházet a že se omezí šíření necílových druhů a další škodlivé vlivy. To je hlavním cílem tohoto návrhu.

Je třeba poznamenat, že probíhá významné obchodování s okrasnými druhy cizích organismů, zejména ryb, avšak chov těchto organismů v obchodech se zvířaty v zájmovém chovu, zahradních centrech a komerčních či soukromých akváriích nespadá do působnosti společné rybářské politiky, a tudíž ani tohoto návrhu.

Invazivní cizí druhy jsou považovány za jednu z hlavních příčin poklesu biologické rozmanitosti v EU i ve světě. Cizí druhy mohou mít také významné hospodářské a sociální důsledky. Tyto problémy mohou ohrozit dosažení cílů udržitelného rozvoje EU. V rámci akce IX svého akčního plánu pro zachování biologické rozmanitosti v oblasti rybolovu (KOM(2001)162, sv. IV), která se týká „omezení vysazování nových druhů a zajištění zdraví živočichů“, se Komise zavázala důkladně vyhodnotit možný vliv nepůvodních druhů v akvakultuře a prosazovat používání Kodexu o vysazování a přemisťování mořských organismů Mezinárodní rady pro průzkum moří (dále jen „ICES“) a kodexu a příručky pro rozhodování o vysazování a přemisťování mořských a sladkovodních organismů Poradní komise pro evropský vnitrozemský rybolov (dále jen „EIFAC“).

Dále se Komise ve své strategii pro udržitelný rozvoj evropské akvakultury (KOM(2002)511) zavázala navrhnout pravidla řízení pro vysazování cizích druhů v akvakultuře. Cílem tohoto návrhu nařízení je vytvořit rámec EU pro zajištění dostatečné ochrany vodního životního prostředí před riziky spojenými s využíváním cizích druhů v akvakultuře, a to v návaznosti na stávající dobrovolná pravidla ICES a EIFAC. Pro účely tohoto nařízení pojem akvakultura zahrnuje takové činnosti, jako je chov slávek jedlých na mořském dně i rybolov založený na nasazování ryb a systému vysazování a slovu, jejichž základem jsou postupy akvakultury.

- **Obecné souvislosti**

V knize „Invasive aquatic species in Europe“ (Invazivní vodní druhy v Evropě; E. Leppäkoski et al, 2002) je uveden seznam 69 cizích druhů, které byly v Evropě vysazeny pro účely akvakultury či repopulace od konce 19. století. Mezi těmito druhy je 28 mlžů, 27 ryb, deset druhů řas, tři plži a jedna kvetoucí rostlina. Dva z nich – pstruh duhový a ústřice obrovská – dnes patří k nejčastěji využívaným druhům v evropské akvakultuře, což svědčí o tom, že

řízené vysazování cizích druhů může tomuto odvětví přinášet prospěch. Ústřice obrovská je nyní natolik rozšířená, že na ni připadá podle odhadů 80 % světové produkce ústřic. V současnosti se ústřice obrovská rozšiřuje a v některých oblastech má tendenci zarůstat místa výskytu slávek jedlých (*Mytilus edulis*).

Přemístění nepůvodních druhů také může často vést k rozšíření parazitů a patogenů. Například výtrusovec *Bonamia ostreae*, který byl podle vědců do Společenství zavlečen prostřednictvím přemístění ústřic jedlých z tichomořského pobřeží Severní Ameriky, zničil původní populace ústřic ve Společenství. Šíření patogenů však již spadá do působnosti právních předpisů Společenství o zdraví zvířat, a proto se jej tento návrh netýká. Obdobně se předpisy o cizích druzích netýkají parazitů, kteří spadají do působnosti veterinárních předpisů.

Ekosystémy mohou být poškozeny také přemístěním mlžů, a to v důsledku rozšíření necílových cizích druhů, jež jsou s nimi spojeny. K příkladům škodlivých organismů, které se přemístily spolu s ústřicemi, patří přílipka, *Crepidula fornicata*, a sumka, *Styela clava*. Vzhledem k počtu druhů a míst jejich původu má Společenství štěstí, že zavlečení těchto organismů do moří a sladkých vod nezpůsobilo ještě závažnější škody. Rozhodně však nelze podléhat přílišnému uspokojení, a zavedení pravidel podle tohoto nařízení je tedy aktuální.

- **Stávající ustanovení v oblasti návrhu**

Příslušným právním předpisem Společenství v této oblasti je směrnice 92/43/ES (směrnice o stanovištích), která vyžaduje, aby členské státy zajistily „aby záměrné vysazení jakéhokoli druhu do volné přírody, který není na jejich území původní, bylo řízeno tak, aby nedošlo k poškození přírodních stanovišť v jejich přirozeném areálu rozšíření nebo původních volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Jestliže to považují za nezbytné, členské státy takové vysazování zakážou.“ Není ovšem jasné, jakým způsobem tento právní předpis upravuje náhodné, nezáměrné zavlečení a vysazení do jiných prostředí, než je volná příroda.

Existuje sice možnost určitého zdvojování nebo překrývání mezi správními opatřeními již přijatými v souladu se směrnicí o stanovištích a novým návrhem nařízení, ale to není nezbytně problém, jelikož se doufám, že zkušenosti získané v rámci tohoto již probíhajícího procesu umožní zkvalitnit zavádění a fungování nového systému povolení podle tohoto návrhu nařízení.

Škodlivých účinků cizích druhů se týkají další právní předpisy Společenství, například směrnice o posuzování vlivů některých záměrů na životní prostředí (posuzování vlivů na životní prostředí), o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a o rámci pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, ale nejsou zaměřeny konkrétně na akvakulturu a ponechávají prostor pro riziko šíření cizích druhů a souvisejících škod na životním prostředí.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Z výše uvedených důvodů byl učiněn závěr, že stávající předpisy v současnosti nejsou pro regulaci používání cizích druhů v akvakultuře zcela vyhovující. V žádném případě se navrhuje, aby udělení povolení podle tohoto nařízení nezbavovalo povinnosti dodržovat jakékoli ze stávajících pravidel. Jestliže bude v budoucnosti zaveden komplexní rámec Společenství pro cizí druhy, bude toto nařízení takovému rámci podle potřeby přizpůsobeno nebo do něj bude zahrnuto.

Opatření obsažená v tomto návrhu představují významný krok v procesu začleňování environmentálních zájmů do společné rybářské politiky v souladu s článkem 6 Smlouvy. V této souvislosti návrh předjímají již konkrétní politické dokumenty přijaté v kontextu reformy společné rybářské politiky[1].

Tento návrh nařízení provádí opatření, která předpokládá strategie biologické rozmanitosti ES a akční plán pro zachování biologické rozmanitosti v oblasti rybolovu[2], a očekává se, že přispěje k dosažení cíle zastavit pokles biologické rozmanitosti vytyčeného v šestém akčním programu pro životní prostředí a ve strategii ES pro udržitelný rozvoj. Přispěje rovněž k naplnění celosvětového cíle podstatně snížit rychlost poklesu biologické rozmanitosti stanoveného v prováděcím plánu světové vrcholné schůzky o udržitelném rozvoji.

Tato opatření jsou dále v souladu se zásadami pro prevenci, vysazování a zmírňování vlivu cizích druhů, které ohrožují ekosystémy, stanoviště či druhy, přijatými v rozhodnutí VI/23 Úmluvy o biologické rozmanitosti, jíž je Evropské společenství smluvní stranou.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Konzultační metody, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Proběhla formální konzultace s odbornou skupinou, kterou tvořilo 46 osob zastupujících členské státy (15 vládních odborníků ze zemí EU-15 a sedm ze zemí EU-10), státy EHP/ESVO (tři vládní odborníci), příslušné odvětví (šest osob jmenovaných pracovní skupinou pro akvakulturu Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu), nevládní organizace (dva zástupci ze Spojeného království a jeden z Nizozemska), ICES (pět osob se zkušenostmi z pracovní skupiny pro vysazování a přemisťování), EIFAC (jeden odborník) a NASCO (jeden zástupce ústředí a jeden ze skupiny pro spolupráci s průmyslem) spolu s dalšími čtyřmi odborníky ze soukromého sektoru. V prosinci roku 2003 se v Bruselu uskutečnila jednodenní schůzka s touto skupinou s cílem projednat předem rozeslaný diskusní materiál a vyslechnout sérii prezentací odborníků ze soukromého sektoru. Písemné připomínky k předloze právního předpisu byly přijímány v letech 2004 a 2005. Návrh byl v období 2004/2005 třikrát předložen a projednán v pracovní skupině pro akvakulturu Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu.

Shrnutí odpovědí a způsobu, jakým byly vzaty v úvahu

Původním záměrem bylo do návrhu začlenit i opatření pro kontrolu šíření lososů chovaných pro hospodářské účely. Zúčastnění odborníci však vyzvali k tomu, aby tento aspekt nebyl součástí právních předpisů o cizích druzích, ale aby byl upraven odděleně, protože nyní probíhá hodnocení stávajících pokynů NASCO vzhledem ke zkušenostem a vědeckému pokroku. Proto bylo považováno za vhodné tuto záležitost ze současného návrhu vypustit. Konzultované strany s výjimkou nevládních organizací se vyjadřovaly proti nadměrně

[1] Sdělení Komise o akčním plánu Společenství pro zahrnutí požadavků na ochranu životního prostředí do společné rybářské politiky, KOM(2002)186; sdělení Komise Radě a Parlamentu: „strategie pro trvale udržitelný rozvoj evropské akvakultury“, KOM(2002)511.

[2] Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu - akční plán pro zachování biologické rozmanitosti v oblasti rybolovu, KOM(2001)162 v konečném znění.

centralizovanému a těžkopádnému přístupu a návrh byl upraven tak, aby uznával působnost členských států v této oblasti. Na druhé straně bylo požadováno vytvoření harmonizovaných pokynů pro podání žádosti, posouzení rizika a karanténu, které byly skutečně vytvořeny, aby bylo možné zajistit jednotné používání právního předpisu ve všech členských státech. Návrh do značné míry vychází z uvedených stanovisek.

- **Shromažďování a využití odborných poznatků**

Dotyčné vědecké/odborné oblasti

Do konzultací byly zahrnuty obory mořská a sladkovodní biologie a ekologie a technologie akvakultury.

Použitá metodika

Formální schůzka zúčastněných stran následující po rozeslání diskusního dokumentu. Konzultace Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu a následně dvě kola konzultací elektronickou poštou o návrzích textu.

Hlavní konzultované organizace / konzultovaní odborníci

i) Mezinárodní organizace jako např. ICES, EIFAC a NASCO;

ii) specializované výzkumné instituce jako např. Marine Organism Investigations (Výzkum mořských organismů) či Hull International Fisheries Institute;

iii) jednotliví odborníci ze státní správy členských států, z odvětví akvakultury a z nevládních organizací.

Shrnutí obdržených a použitých stanovisek

Hlavním závěrem je, že panuje široký konsenzus v otázce o existence potenciálně závažných rizik s nevratnými důsledky. Mezi konkrétnější odborné aspekty patří toto:

Otázka kontroly šíření by měla být řešena zvlášť. Náležitá pozornost by měla být věnována definicím, zejména kvůli odlišení původních a nepůvodních druhů. Tento právní předpis by se měl týkat nasazování založeného na akvakultuře a tradiční akvakultuře. Do příslušných postupů by měl být začleněn přístup k posuzování rizika zahrnující opatření pro zmírňování následků a ochranu, přičemž by mělo být uvedeno, kdo má provést a kdo vyhodnotit posouzení rizika. Nařízení by nemělo být nadměrně direktivní, a podrobnosti ohledně řízení by tedy měly zůstat v působnosti členských států. Je potřeba na celoevropské úrovni rozvinout odborné znalosti o karanténních stanicích. Do nařízení by měly být zahrnuty geneticky modifikované organismy a triploidní organismy by neměly být považovány za neškodné. Návrh z velké části vychází z těchto stanovisek, ale geneticky modifikované organismy byly z působnosti vyřazeny, protože se jich již týkají stávající a připravované právní předpisy Společenství v této oblasti.

Prostředky použité pro zveřejnění odborných stanovisek

Hlavní závěry ze schůzky zúčastněných stran byly předloženy pracovní skupině II „akvakultura“ Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu; zápis z jejího jednání je k dispozici na internetové stránce o rybolovu. Během výměny názorů prostřednictvím

elektronické pošty byly kopie většiny zpráv rozeslány všem ostatním účastníkům konzultace, a to bez upozornění o omezení jejich dalšího šíření.

- **Posouzení dopadů**

Ze zkoumání různých možností v rámci posuzování dopadů se zdá, že současnému znění návrhu by měla být dána přednost před možností nepoužívat tento právní předpis v případě přemístění v rámci Společenství, nýbrž rozlišovat mezi vysazením, které se týká cizích druhů, a přesunem, který se týká druhů, jež se místně ve svém areálu rozšíření z biogeografických důvodů nevyskytují. Zástupci hospodářského odvětví uvedli, že náklady na financování žádostí, posuzování rizika a karanténu by zabránily budoucímu podávání žádostí o vysazení cizích druhů. Návrh to bere v úvahu a neukládá žadatelům povinnost nést náklady na posouzení rizika ve všech případech (viz čl. 9 odst. 1). Jak je uvedeno výše, v současnosti je velká část postupů akvakultury založena na cizích druzích (pstruh duhový, ústřice obrovská, kapr) a hospodářské subjekty se mohou sdružovat za účelem sdílení nákladů na získání informací nutných pro sestavení žádosti a v případě potřeby pro analýzu rizik. Návrh také obsahuje ustanovení o vydávání povolení pro následná přemístění v období až pěti let, což také povede ke zjednodušení v oblasti nákladů i postupů.

Kvůli souladu se současnou praxí EU, pokud jde o analýzu rizik, bylo rozhodnuto oddělit posuzování rizika (poradní výbor) od řízení rizika (příslušný orgán). Z toho důvodu nebyla navržena původně zvažovaná možnost obě činnosti v rámci působnosti příslušného orgánu sloučit. Posouzení dopadů se zabývalo otázkou, zda návrh není předčasný vzhledem k tomu, že problém cizích druhů bude upravovat také Mezinárodní úmluva IMO o balastové vodě, která byla uzavřena v únoru roku 2004. Avšak vzhledem k nejistotě ohledně dne vstupu této úmluvy v platnost, povaze rizik spojených s cizími druhy a s přihlédnutím k zásadě předběžné opatrnosti byl učiněn závěr, že se o předčasný krok nejedná.

3. PRÁVNÍ ASPEKTY NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Cílem navrženého právního předpisu v jeho současném znění je dosáhnout patřičné rovnováhy, pokud jde o subsidiaritu a proporcionalitu. Rozhodování je ponecháno na členských státech, které budou moci za předepsaných podmínek posuzovat rizika spojená s návrhy na vysazení. Žadatelé jsou povinni podávat žádosti s množstvím informací dostatečným pro rozhodování orgánů členského státu. Obsah žádosti, který je závazný ve všech případech, je dostatečně komplexní na to, aby umožňoval posoudit, zda se bude jednat o rutinní, nebo nerutinní přemístění. Dává též k dispozici dostatek kritérií pro rozhodnutí na úrovni členského státu o tom, zda je nutné provést posouzení rizika pro životní prostředí (ERA) a kdo se bude na jeho provádění podílet. Vyhodnocení hotového ERA pak bude mít vliv na rozhodnutí, zda vydat, nebo nevydat povolení. V případech, kdy bude mít přemístění pravděpodobně dopad na další členský stát, umožňuje Komisi „postup Společenství“ konzultovat ostatní členské státy a příslušné výbory. V takovém případě se Komise může ve lhůtě šesti měsíců rozhodnout, zda rozhodnutí potvrdí, zruší, nebo změní. Návrh výrazně čerpá ze stávajících dobrovolných kodexů ICES/EIFAC a z Kanadského národního kodexu o vysazování a přemisťování vodních organismů (Canadian National Code on Introductions and Transfers of Aquatic Organisms), které podstatně rozvíjejí kodex ICES. Návrh nevylučuje dobrovolné používání kodexů ICES/EIFAC na úrovni členských států.

- **Právní základ**

Vzhledem ke zvláštní povaze činností v odvětví akvakultury a k cíli zachování živých vodních zdrojů v rámci společné rybářské politiky (čl. 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 2 písm. a) a f) nařízení Rady (ES) č. 2371/2002[3]) je právním základem článek 37 Smlouvy.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije do té míry, do jaké návrh nespadá do výlučné pravomoci Společenství.

Jak je uvedeno výše, tento návrh spadá do působnosti společné rybářské politiky, která je ve výlučné pravomoci Společenství. Zásada subsidiarity se proto nepoužije.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

  - Jedním z výrazných sdělení, která vyplynula z konzultační schůzky v prosinci roku 2003, bylo, že je třeba uplatnit zásadu proporcionality a zajistit, aby byl nový právní předpis přijat příslušným odvětvím a nebyl považován jen za další nepoužitelnou právní zátěž. Místo nejjednoduššího řešení, kterým by bylo zakázat veškeré používání cizích druhů, návrh usiluje o rovnováhu mezi ochranou životního prostředí a potřebami odvětví akvakultury.

  - Návrh odráží spravedlivé rozdělení finanční a správní zátěže mezi všemi aktéry.

- **Volba nástrojů**

Je navržen právní předpis v podobě nařízení. V zásadě by bylo možné navrhnout také směrnici, ale mělo se za to, že vzhledem k dynamické povaze odvětví akvakultury existuje společný zájem spíše na stanovení podrobných pravidel prostřednictvím nařízení než na stanovení povinnosti dosáhnout určitého konečného výsledku.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nařízení může mít určité důsledky z hlediska nároku na čas zaměstnanců připravujících žádosti o budoucí přemístění cizích druhů a z hlediska zdrojů potřebných pro konzultování VTHVR a Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu; jde však o rutinní práci těchto výborů.

[3] Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

2006/0056 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[4],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[5],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru [6],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 6 Smlouvy musí být požadavky na ochranu životního prostředí začleněny do definování a provádění politik a činností Společenství, zejména za účelem podpory udržitelného rozvoje.

(2) Akvakultura je rychle rostoucí odvětví, které zkoumá možnosti inovace a nová odbytiště. V zájmu přizpůsobení produkce podmínkám na trhu je důležité, aby odvětví akvakultury zvyšovalo rozmanitost chovaných druhů.

(3) V minulosti měla akvakultura hospodářský prospěch z vysazování cizích druhů a z přesunů druhů, které se v dané oblasti nevyskytují (např. pstruha duhového, ústřice obrovské a lososa), a cílem budoucí politiky je maximalizovat užitek spojený s vysazováním a přesuny a zároveň zabránit změnám ekosystémů, předejít negativním biologickým interakcím s původními populacemi, včetně genetických změn, a omezit šíření necílových druhů a škodlivý vliv na přírodní stanoviště.

(4) Bylo zjištěno, že invazivní cizí druhy jsou jednou z hlavních příčin poklesu biologické rozmanitosti. Podle čl. 8 písm. h) Úmluvy o biologické rozmanitosti, jíž je Společenství smluvní stranou, je každá smluvní strana v rámci svých možností v případě potřeby povinna zabránit zavedení cizích druhů, které ohrožují ekosystémy, přírodní stanoviště nebo druhy, kontrolovat je nebo hubit. Konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti pak přijala konkrétní rozhodnutí VI/23 o cizích druzích, které ohrožují ekosystémy, přírodní stanoviště nebo druhy, jehož příloha

---

4 Úř. věst. C […], […], s. […].
5 Úř. věst. C […], […], s. […].
6 Úř. věst. C […], […], s. […].

obsahuje zásady pro prevenci, zavádění a zmírňování vlivu takových cizích druhů. (viz http://www.biodiv.org/decisions/default.aspx?m=COP-06&id=7197&lg=0).

(5) Přesuny druhů v rámci jejich přirozeného areálu rozšíření do oblastí, kde se ze specifických biogeografických důvodů místně nevyskytují, mohou rovněž představovat riziko pro ekosystémy, které se v těchto oblastech ustálily, a toto nařízení by se jich mělo týkat.

(6) Společenství by proto mělo vypracovat vlastní rámec pro zajištění dostatečné ochrany vodního životního prostředí před riziky spojenými s používáním nepůvodních druhů v akvakultuře. Tento rámec by měl zahrnovat postupy pro analýzu možných rizik, přijímání opatření podle zásad prevence a předběžné opatrnosti a případně pro vypracování pohotovostních plánů tam. Tyto postupy by měly vycházet ze zkušeností získaných ze stávajících dobrovolných rámců, zejména Kodexu o vysazování a přemisťování mořských organismů Mezinárodní rady pro průzkum moří (dále jen „ICES“) a Kodexu a příručky pro rozhodování o vysazování a přemisťování mořských a sladkovodních organismů Poradní komise pro evropský vnitrozemský rybolov (dále jen „EIFAC“).

(7) Opatřeními stanovenými v tomto nařízení by neměla být dotčena směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin[7], směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů na životní prostředí[8], směrnice Rady 2006/XX/ES ze dne o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a kontrole některých onemocnění vodních živočichů[9] ani směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky[10].

(8) Možná rizika, která mohou mít v některých případech velký geografický rozsah, jsou zpočátku patrnější na místní úrovni. Vlastnosti místních vodních prostředí se mohou v různých částech Společenství velmi lišit a členské státy mají k dispozici potřebné poznatky, monitorovací systémy a odborné znalosti pro hodnocení a řízení rizik ohrožujících vodní životní prostředí pod jejich svrchovaností nebo jurisdikcí. Proto je vhodné, aby odpovědnost za provádění opatření stanovených tímto nařízením měly především členské státy.

(9) Avšak pro případy, kdy rizika nejsou zanedbatelná a mohou mít dopad na další členské státy, by měl existovat systém Společenství pro konzultaci zúčastněných stran a potvrzování platnosti povolení před tím, než členské státy povolení vydají. Vědeckotechnický a hospodářský výbor pro rybářství („VTHVR“), zřízený podle článku 33 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky[11], by měl poskytovat vědecké poradenství při takové konzultaci a prostřednictvím

---

7 Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

8 Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 4. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/35/ES (Úř. věst L 156, 25.6.2003, s. 17).

9 Úř. věst. vložit úřední číslo směrnice Rady (přijato Komisí 23.8.2005, KOM(2005) 362).

10 Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

11 Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu zřízeného rozhodnutím Komise 1999/478/EHS[12] by měly poradenství poskytovat zúčastněné subjekty v oblasti akvakultury a ochrany životního prostředí,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I
Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1
Předmět

Toto nařízení vytváří rámec upravující postupy akvakultury ve vztahu k cizím a místně se nevyskytujícím druhům s cílem zajistit posuzování a minimalizaci možného vlivu těchto druhů na vodní životní prostředí, a tím přispět k dlouhodobě udržitelnému rozvoji tohoto odvětví.

Článek 2
Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije pro vysazování cizích druhů a přesun místně se nevyskytujících druhů za účelem jejich využití v akvakultuře ve Společenství.

2. Toto nařízení se nepoužije pro přesuny vodních organismů v rámci jednotlivých členských států s výjimkou těchto případů:

   a) přesuny do mimoevropských území členského státu, z těchto území nebo mezi těmito územími;

   b) přesuny, k nimž dochází mezi vodami v různých ekoregionech definovaných v příloze II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky[13], a

   c) případy, kdy z vědeckého poradenství vyplývají důvody, na jejichž základě lze předvídat environmentální hrozby způsobené přesunem.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy rozhodnout, že se toto nařízení použije pro přesuny v rámci jejich území i v jiných případech.

4. Toto nařízení se týká všech zařízení akvakultury umístěných v oblastech pod jurisdikcí členských států, bez ohledu na velikost těchto zařízení a vlastnosti chovaných druhů vodních organismů. Týká se akvakultury využívající libovolnou formu vodního prostředí.

---

12 Úř. věst. L 187, 20.7.1999, s. 70.
13 Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

5. Toto nařízení se nepoužije pro chov okrasných vodních živočichů nebo rostlin v obchodech se zvířaty v zájmovém chovu, zahradních centrech či akváriích bez přímého kontaktu s přírodními vodami Společenství a v zařízeních vybavených systémy čištění odpadních vod, jež splňují cíle uvedené v článku 1.

Článek 3
Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

(1) „akvakulturou“ se rozumí chov nebo pěstování vodních organismů za použití postupů navržených pro zvýšení produkce těchto organizmů nad rámec přirozené kapacity prostředí, přičemž organismy zůstávají majetkem fyzické nebo právnické osoby po celou dobu pěstování nebo chovu až do jejich sběru a včetně doby sběru;

(2) „otevřeným zařízením akvakultury“ se rozumí zařízení, kde se akvakultura provozuje ve vodním prostředí, které není od přírodního vodního prostředí odděleno neprostupnými překážkami bránícími úniku chovaných exemplářů nebo biologického materiálu, které mohou přežívat a následně se rozmnožovat;

(3) „uzavřeným zařízením akvakultury“ se rozumí zařízení, kde se akvakultura provozuje ve vodním prostředí, které je od přírodního vodního prostředí odděleno neprostupnými překážkami bránícími úniku chovaných exemplářů nebo biologického materiálu, které mohou přežívat a následně se rozmnožovat;

(4) „vodními organismy“ se rozumí libovolní živí tvorové náležející do živočišné říše, rostlinné říše nebo říše Protista, včetně jakýchkoli částí, gamet, semen, vajíček či pomnožovacích částí jedinců, které mohou přežívat a následně se rozmnožovat;

(5) „polyploidními organismy“ se rozumí vodní organismy, u nichž byl počet chromozomů v buňkách změněn technikami buněčné manipulace;

(6) „cizími druhy“ se rozumí

a) druh, poddruh nebo nižší taxon vodního organismu vyskytující se mimo svůj známý přirozený areál rozšíření a oblast svého potenciálního rozšíření v důsledku záměrného vysazení nebo náhodného zavlečení lidmi;

b) polyploidní organismy bez ohledu na jejich přirozený areál rozšíření či potenciál rozšíření;

(7) „místně se nevyskytujícími druhy“ se rozumějí druhy nebo poddruhy vodního organismu, které se z biogeografických důvodů místně nevyskytují v určitém pásmu v rámci svého přirozeného areálu rozšíření;

(8) „necílovými druhy“ se rozumí libovolné druhy nebo poddruhy vodního organismu, které jsou náhodně přemístěny spolu s vodním organismem, který je vysazován nebo přesunován;

(9) „přemístěním“ se rozumí vysazení a/nebo přesun;

(10) „vysazením“ se rozumí proces, kterým je cizí druh záměrně přemístěn za účelem využití v akvakultuře;

(11) „přesunem“ se rozumí proces, kterým je vodní organismus záměrně přemístěn v rámci svého přirozeného areálu rozšíření za účelem využití v akvakultuře, a to do oblasti, kde se z biogeografických důvodů dříve nevyskytoval;

(12) „pokusným vypuštěním“ se rozumí vypuštění vodních organismů v omezeném rozsahu pro posouzení ekologické interakce s původními druhy a stanovišti za účelem testování předpokladů posouzení rizika;

(13) „žadatelem“ se rozumí fyzická či právnická osoba nebo subjekt navrhující vysazení nebo přesun vodního organismu;

(14) „karanténou“ se rozumí proces, kterým mohou být vodní organismy a veškeré s nimi spojené organismy udržovány v naprosté izolaci od okolního prostředí;

(15) „karanténním zařízením“ se rozumí zařízení, ve kterém mohou být vodní organismy a veškeré s nimi spojené organismy udržovány v naprosté izolaci od okolního prostředí;

(16) „rutinním přemístěním“ se rozumí přemístění ze známého zdroje vodních organismů klasifikovaných jako nízkorizikové, s nimiž má členský stát dlouhodobou zkušenost, které nevykazuje žádné nepříznivé ekologické účinky a pravděpodobně nebude mít vliv na další členské státy;

(17) „nerutinním přemístěním“ se rozumí jakékoli přemístění vodních organismů, které nesplňuje kritéria pro rutinní přemístění;

(18) „přijímajícím členským státem“ se rozumí členský stát, na jehož území je vysazen cizí druh nebo přesunut místně se nevyskytující druh;

(19) „odesílajícím členským státem“ se rozumí členský stát, z jehož území pocházejí vysazované cizí druhy nebo přesunované v místě se nevyskytující druhy.

Kapitola II
Obecné závazky členských států

Článek 4
Opatření proti nepříznivým účinkům

Členské státy zajistí přijetí veškerých vhodných opatření s cílem zabránit nepříznivým účinkům na biologickou rozmanitost, a zejména na druhy, stanoviště a funkce ekosystémů, které může vyvolat vysazení nebo přesun vodních organismů a necílových druhů v akvakultuře a rozšíření těchto druhů do volné přírody.

Článek 5
Rozhodovací a poradní orgány

Členské státy určí příslušný orgán odpovědný za plnění požadavků tohoto nařízení (dále jen „příslušný orgán“). Každý příslušný orgán jmenuje poradní výbor, který mu bude nápomocen a jehož složení bude odpovídat potřebným odborným znalostem v oblasti biologie a ekologie (dále jen „poradní výbor“).

Kapitola III
Povolení

Článek 6
Povolení

1. Jakýkoli subjekt zamýšlející provést vysazení nebo přesun vodního organismu požádá příslušný orgán přijímajícího členského státu o povolení. Podávané žádosti se mohou týkat několika přemístění, k nimž má dojít v období nanejvýš pěti let.

2. Žadatel spolu se žádostí předloží informace uvedené v příloze I. Poradní výbor zaujme stanovisko k tomu, zda žádost obsahuje všechny požadované informace, a zda je tedy přípustná, a uvědomí příslušný orgán.

Článek 7
Druh navrhovaného přemístění

Poradní výbor zaujme stanovisko k tomu, zda je navrhované přemístění rutinním nebo nerutinním přemístěním a zda tomuto přemístění musí předcházet karanténa nebo pokusné vypuštění, a uvědomí příslušný orgán.

Článek 8
Rutinní přemístění

V případě rutinních přemístění může příslušný orgán udělit povolení a případně vznést požadavek na karanténu nebo pokusné vypuštění, jak je uvedeno v kapitolách IV a V.

Článek 9
Nerutinní přemístění

1. V případě nerutinních přemístění se provede posouzení rizika pro životní prostředí popsané v příloze II. Příslušný orgán rozhodne, zda má odpovědnost za provedení posouzení rizika pro životní prostředí žadatel, nebo nezávislý orgán, a kdo ponese náklady.

2. Na základě posouzení rizika pro životní prostředí poskytne poradní výbor příslušnému orgánu stanovisko o riziku, a to na formuláři pro souhrnnou zprávu uvedeném v části 3 přílohy II. Jestliže poradní výbor zjistí, že riziko je nízké, příslušný orgán může udělit povolení bez dalších náležitostí.

3. Jestliže poradní výbor zjistí, že riziko spojené s navrhovaným přemístěním vodních organismů je vysoké nebo střední, přezkoumá s pomocí žadatele žádost s cílem zjistit, zda jsou k dispozici postupy nebo technologie pro zmírnění rizika, které by riziko snížily na nízkou úroveň. Poradní výbor příslušnému orgánu předá výsledky svého hodnocení s podrobnými informacemi o úrovni rizika a s důvody pro případné snížení rizika, a to na formuláři uvedeném v části 3 přílohy II.

4. Příslušný orgán může vydat povolení nerutinního přemístění jen v případech, kdy z posouzení rizika, včetně případných opatření pro zmírnění rizika, vyplývá nízké riziko pro životní prostředí. Každé zamítnutí žádosti o povolení musí být vědecky odůvodněno.

Článek 10
Lhůta pro rozhodnutí

1. Žadatel musí být písemně uvědomen o rozhodnutí vydat, nebo nevydat povolení v přiměřené lhůtě, v každém případě do jednoho roku ode dne podání žádosti.

2. Členské státy, které jsou signatáři ICES, mohou ICES požádat o přezkoumání žádostí a posouzení rizika týkajících se mořských organismů před tím, než poradní výbor zaujme stanovisko. V takových případech se lhůta prodlužuje o šest měsíců.

Článek 11
Přemístění s vlivem na další členské státy

1. Jestliže je pravděpodobné, že možné nebo známé účinky navrženého přemístění organismu na životní prostředí budou mít vliv na další členské státy, příslušný orgán dotčenému členskému státu nebo členským státům a Komisi oznámí svůj záměr udělit povolení, a to zasláním návrhu rozhodnutí spolu s důvodovou zprávou a shrnutím posouzení rizika pro životní prostředí uvedeným v části 3 přílohy II.

2. Dotčené další členské státy mohou Komisi předložit písemné připomínky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení.

3. Ve lhůtě šesti měsíců ode dne oznámení může Komise po konzultaci Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství („VTHVR“) zřízeného článkem 33 nařízení 2371/2002 a Poradního výboru pro rybolov a akvakulturu zřízeného rozhodnutím 1999/478/EHS[14] potvrdit, zrušit, nebo změnit navržené rozhodnutí udělit povolení.

4. Do 30 dnů ode dne rozhodnutí Komise mohou dotčené členské státy toto rozhodnutí předložit Radě. Rada může kvalifikovanou většinou přijmout jiné rozhodnutí ve lhůtě dalších 30 dnů.

[14] Úř. věst. L 187, 20.7.1999, s. 70 ve znění rozhodnutí 2004/864/ES (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 91).

Článek 12
Odnětí povolení

Jestliže dojde k nepředvídaným událostem s nepříznivými účinky na životní prostředí nebo na původní populace, může příslušný orgán povolení v libovolném okamžiku odejmout.

Kapitola IV
Podmínky pro vysazení po vydání povolení

Článek 13
Soulad s ostatními předpisy Společenství

Po vydání povolení podle tohoto nařízení může být vysazení provedeno jen tehdy, jestliže byla získána i ostatní povolení požadovaná právními předpisy Společenství a jsou splněny další podmínky stanovené pravidly Společenství, zejména

a) veterinární podmínky uvedené ve směrnici Rady 2006/XX/ES[15]

b) podmínky uvedené ve směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství[16].

Článek 14
Vypuštění do zařízení akvakultury v případě rutinních vysazení

Pokud příslušný orgán nerozhodne na základě konkrétních rad poradního výboru jinak, vypuštění vodních organismů do otevřených zařízení akvakultury se v případě rutinních vysazení obvykle povoluje bez karantény.

Článek 15
Vypuštění do zařízení akvakultury v případě nerutinních vysazení

1. V případě nerutinních vysazení podléhá vypouštění vodních organismů do otevřených a uzavřených zařízení akvakultury podmínkám uvedených v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Vodní organismy jsou umístěny do schváleného karanténního zařízení na území Společenství v souladu s podmínkami uvedenými v příloze III za účelem vytvoření generačního hejna.

3. Karanténní zařízení se může nacházet v jiném než přijímajícím členském státu za předpokladu, že s tím všechny dotčené členské státy souhlasí a tato možnost byla zahrnuta do posouzení rizika pro životní prostředí provedeného podle článku 9.

---

15 Viz poznámka pod čarou 9.
16 Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.

4. V zařízeních akvakultury přijímajícího členského státu se mohou použít jen potomci vysazovaných vodních organismů, pokud se nejedná o zcela reprodukčně sterilní organismy, a to za předpokladu, že během karantény nejsou nalezeny žádné necílové druhy.

Článek 16
Pokusné vypuštění do otevřených zařízení akvakultury

Příslušný orgán může požadovat, aby vypuštění vodních organismů do otevřených systémů akvakultury předcházelo počáteční pokusné vypuštění podléhající zvláštní kontrole šíření a preventivním opatřením založeným na poradenství a doporučeních poradního výboru.

Článek 17
Pohotovostní plány

Pro každé nerutinní vysazení a pokusné vypuštění vypracuje poradní výbor s pomocí žadatele pohotovostní plán, který zahrnuje mimo jiné odstranění vysazeného druhu z životního prostředí nebo snížení hustoty jeho výskytu a použije se v případě nepředvídaných událostí s nepříznivými účinky na životní prostředí nebo původní populace. Pokud k takové události dojde, pohotovostní plán se okamžitě provede a povolení bude odňato podle článku 12.

Článek 18
Sledování

1. Po vypuštění se cizí druhy sledují po dobu dvou let nebo po celý rozmnožovací cyklus podle toho, které období je delší, s cílem posoudit, zda byly dopady přesně předpovězeny nebo zda se vyskytly další či odlišné dopady. Zkoumána je zejména míra rozšíření druhu a kontroly tohoto rozšíření. Příslušný orgán rozhodne, zda má žadatel dostatečné odborné znalosti, nebo zda má sledování provádět jiný subjekt.

2. V závislosti na stanovisku poradního výboru může příslušný orgán požadovat delší období sledování za účelem posouzení možných dlouhodobých účinků na ekosystémy, které nelze snadno odhalit za období stanovené v odstavci 1.

3. Poradní výbor vyhodnotí výsledky programu sledování a zaznamená zvláště každou událost, která nebyla správně předpovězena v posouzení rizika pro životní prostředí. Výsledky tohoto vyhodnocení se zašlou příslušnému orgánu, který jejich shrnutí zařadí do národního registru zřízeného podle článku 23.

Kapitola V
Podmínky pro přesuny po vydání povolení

Článek 19
Soulad s ostatními předpisy Společenství

Po vydání povolení podle tohoto nařízení může být proveden přesun jedině tehdy, jestliže byla získána i ostatní povolení požadovaná právními předpisy Společenství a jsou splněny další podmínky stanovené pravidly Společenství, zejména:

a) veterinární podmínky uvedené ve směrnici 2006/XX/ES[17],

b) podmínky uvedené ve směrnici 2000/29/ES[18].

Článek 20
Nerutinní přesun

V případě nerutinních přesunů do otevřených zařízení akvakultury může příslušný orgán vyžadovat, aby vypuštění vodních organismů předcházelo počáteční pokusné vypuštění se zvláštní kontrolou šíření a s preventivními opatřeními založenými na poradenství a doporučeních poradního výboru.

Článek 21
Karanténa

Před vypuštěním druhů z nerutinních přesunů do otevřených nebo uzavřených zařízení akvakultury může přijímající členský stát ve výjimečných případech a s výhradou schválení Komisí požadovat karanténu v souladu s čl. 15 odst. 2, 3 a 4. V žádosti o schválení Komisí jsou uvedeny důvody, proč je karanténa požadována. Komise na takové žádosti odpoví ve lhůtě 30 dní.

Článek 22
Sledování po provedení přesunu

Po nerutinním přesunu je druh sledován v souladu s článkem 18.

---

[17] Viz poznámka pod čarou 9.
[18] Viz poznámka pod čarou 15.

Kapitola VI
Registr

Článek 23
Registr

Členské státy vedou registr vysazení a přesunů, který obsahuje historické záznamy o všech podaných žádostech a s nimi související dokumentaci shromážděnou před vydáním povolení a během období sledování.

Registr je přístupný veřejnosti v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí[19].

Kapitola VII
Závěrečná ustanovení

Článek 24
Přizpůsobení technickému pokroku

Změny příloh I, II a III potřebné pro jejich přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku se přijímají postupem podle čl. 30 odst. 3 nařízení (ES) č. 2371/2002[20].

Článek 25
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně

[19] Úř. věst. L 41, 14.02.2003, s. 26.
[20] Viz poznámka pod čarou 11.

PŘÍLOHA I

Žádost

(Vyplňuje žadatel)

Pokud to je možné, informace musí být podloženy odkazem na vědeckou literaturu a na osobní komunikaci s vědeckými autoritami a rybářskými experty. Žádosti, kde budou chybět podrobnosti, mohou být vráceny žadateli k doplnění, což povede ke zdržení při vyhodnocení návrhu.

Pro účely této přílohy, pokud žadatel odkazuje na návrh na přemístění, a nikoli na vysazení, je třeba výrazy vysazení/vysazený nahradit výrazy přemístění/přemístěný.

A) Pracovní shrnutí:

Poskytněte stručné shrnutí dokumentu, včetně popisu návrhu, možných dopadů na původní druhy a jejich stanoviště a kroků k nápravě, kterými se sníží na minimum možný dopad na původní druhy.

B) Vysazení

1) Název (obecný a vědecký) organismu, který má být vysazen nebo přemístěn, s uvedením rodu, druhu, poddruhu nebo případně nižší taxonomické klasifikace.

2) Uveďte charakteristiku organismu, včetně významných povahových rysů. Přiložte vědecký nákres nebo fotografii.

3) Popište předchozí výskyt v akvakultuře, rozšíření nebo jiné případy vysazení (případně).

4) Popište cíle a zdůvodnění navrhovaného vysazení, zejména vysvětlení, proč nelze téhož cíle dosáhnout pomocí nějakého domácího druhu.

5) Jaké alternativní strategie byly zváženy v zájmu dosažení cílů návrhu? Jaké jsou dopady případné „nečinnosti“?

6) Popište geografickou oblast navrhovaného vysazení. Přiložte mapu.

7) Uveďte počet organismů, které mají být vysazeny (v první etapě, celkem). Lze tento projekt rozdělit do dílčích částí? Pokud tomu tak je, kolika organismů se týká každá dílčí část?

8) Popište zdroje nebo zdroje chovu (zařízení) a genetického materiálu (pokud to je známo).

C) Informace o vývoji druhů, které mají být vysazené - pro každou etapu vývoje

1) Popište původní místo výskytu a jeho změny vzhledem k vysazení.

2) Zaznamenejte, kde byl druh vysazený předtím, a popište ekologické vlivy na životní prostředí v přijímající oblasti (dravec, kořist, soupeř a/nebo strukturální/funkční prvek stanoviště).

3) Jaké faktory omezují daný druh v jeho původním prostředí?

4) Popište fyziologickou toleranci (kvalita vody, teplota, kyslík a slanost) v každé etapě vývoje (rané etapy, dospělost a reprodukční etapa).

5) Popište preference a toleranci týkající se stanoviště v každé etapě vývoje.

6) Popište reprodukční biologii.

7) Popište migrační chování.

8) Popište preference ohledně potravy v každé etapě vývoje.

9) Popište rychlost růstu a délku života (též v oblasti navrhovaného vysazení, pokud je to známo).

10) Popište známé patogeny a parazity druhu nebo chovu.

11) Popište rysy chování (sociální, teritoriální, agresivní).

D) Soužití s původními druhy

1) Jaké jsou možnosti přežití a usídlení se vysazeného organismu, pokud unikne? (Tato otázka se týká přenesení do otevřených a uzavřených akvakulturních zařízení.)

2) Jaké nebo jaká stanoviště pravděpodobně vysazený druh obsadí v navrhované oblasti vysazení a dojde zde k překrytí s nějakým citlivým nebo ohroženým druhem? (Uveďte, zda navrhovaná oblast vysazení zahrnuje i vodní prostředí.)

3) Se kterými původnímu druhy dojde k překrytí jejich stanoviště? Existují nějaké nevyužité ekologické zdroje, které by tento druh mohl využít?

4) Čím se bude vysazený organismus v přijímajícím prostředí živit?

5) Budou mít jejich potravní potřeby nějaký nepříznivý vliv na přijímající ekosystém?

6) Budou vysazené organismy schopny přežít a úspěšně se množit v navrhované oblasti vysazení nebo bude nutno každoročně obnovovat chov? (Tato otázka se týká druhů, které nemají být vysazeny v uzavřených akvakulturních zařízeních.)

7) Budou se vysazené organismy křížit s původnímu druhy? Může v důsledku navrhovaného vysazení dojít k zániku některých původních druhů nebo chovů? Je možné, že budou mít vysazené organismy nějaký vliv na chování při kladení jiker a na místa kladení jiker místních druhů?

8) Bude mít plánované vysazení nějaký vliv na stanoviště nebo kvalitu vody?

E) Přijímající prostředí a přiléhající vody

1) Poskytněte věcné informace o přijímajícím prostředí a přiléhajících vodních plochách, jako je sezónní teplota vody, slanost a zákal, rozpuštěný kyslík, pH, živiny a kovy. Odpovídají tyto parametry tolerancím, příp., preferencím vysazovaných druhů, a jejich požadovaným reprodukčním podmínkám?

2) Uveďte seznam druhů (významných vodních obratlovců, bezobratlých a rostlin) v přijímajících vodách.

3) Poskytněte informace o stanovišti v oblasti vysazení, včetně přiléhajících vod, a uveďte nejdůležitější stanoviště. Které z těchto parametrů odpovídají tolerancím, případně preferencím organismů, které tam mají být vysazené? Mohou vysazené organismy poškodit některá z popsaných stanovišť?

4) Popište přirozené nebo umělé překážky, které by měly zabránit pohybu vysazených organismů do sousedních vod.

F) Monitorování

Popište plánovaný způsob následného hodnocení úspěšnosti vysazení těchto druhů a to, jak se budou hodnotit nepříznivé vlivy na původní druhy a jejich stanoviště.

G) Plán řízení

1) Popište plán řízení navrženého vysazení. Měl by zahrnovat zejména tyto informace:

   a) opatření, jejichž pomocí se zabrání tomu, aby se do dodávky dostaly žádné jiné druhy (necílové druhy);

   b) kdo bude oprávněn používat navrhované organismy a za jakých podmínek;

   c) bude mít navržené vysazení nějakou předkomerční etapu?

   d) popis plánu zajištění kvality návrhu, a

   e) ostatní zákonné požadavky, které musí být splněny.

2) Popište uskutečňovaná chemické, biofyzikální a správní opatření, která mají zabránit náhodnému úniku organismů a necílových druhů do necílového přijímajícího ekosystému a jejich usazení tam. Podrobně popište vodní zdroj, výpusť odpadní vody, případné čištění odpadních vod, blízkost dešťové kanalizace, kontrolu dravců, zabezpečení místa a podle potřeby opatření k zabránění úniku.

3) Popište krizové plány, které budou použity v případě náhodného, nepředvídaného nebo neoprávněného osvobození organismů z chovných zařízení a líhní nebo náhodného či neočekávaného rozšíření osídlení po uvolnění.

4) Pokud je podstatou tohoto návrhu vznik rybářské oblasti, popište podrobně její cíle. Kdo bude mít prospěch z této rybářské oblasti? Popište podrobně plán řízení a pokud to připadá v úvahu i změny plánů řízení týkajících se druhů, které budou dotčeny.

H) Obchodní údaje

1) Uveďte jméno vlastníka, případně společnosti, číslo povolení k chovu vodních živočichů a živnostenské oprávnění (případně) nebo jméno vládního agentury nebo oddělení, včetně jména, telefonního a faxového čísla a adresy elektronické pošty kontaktní osoby.

2) Poskytněte odhad hospodářské životaschopnosti plánovaného projektu.

I) Doporučení

1) Uveďte podrobný seznam veškerých doporučení zmíněných během zpracování žádosti.

2) Poskytněte seznam jmen a adres vědeckých autorit a rybářských expertů, se kterými jste se radili.

PŘÍLOHA II

Postupy a minimální prvky, kterými je třeba se při hodnocení ekologických rizik zabývat

Při hodnocení rizik týkajících se vysazení nebo přemístění vodních organismů je nezbytné zhodnotit pravděpodobnost, že se tyto organismy usadí, a dopady jejich usazení.

V rámci tohoto postupu se řeší nejvýznamnější environmentální složky. Postup nabízí standardní metodu hodnocení rizik genetických a ekologických vlivů i možnosti týkající se vysazení necílového druhu, který může ovlivnit původní druhy v navrhovaných přijímajících vodách.

Během kontroly se důraz klade nikoli na hodnocení, ale na podrobné biologické a další podstatné informace, které je motivují. V případě vědecké nejistoty je třeba dát přednost zásadě bezpečnosti.

Pro účely této přílohy, pokud se v žádosti odkazuje na návrh na přemístění, potom je třeba výrazy „vysazení/vysazený“ nahradit výrazy „přemístění/přemístěný“.

ČÁST 1 – POSTUP PŘI HODNOCENÍ EKOLOGICKÝCH A GENETICKÝCH RIZIK

Krok 1: Pravděpodobnost usazení a rozšíření mimo zamýšlenou oblast vysazení

Případ	**Pravděpodobnost (V, S, N)[(1)]**	**Jistota (VJ, PJ, PN, VN)[(2)]**	**Připomínky k hodnocení [(4)]**
V případě uzavřených akvakulturních systémů unikne vysazený nebo přemístěný druh do okolního prostředí.			
Vysazený nebo přemístěný druh unikne nebo se rozptýlí a úspěšně obsadí a osídlí zamýšlenou oblast vysazení mimo kontrolu akvakulturního zařízení.			
Vysazený nebo přemístěný druh unikne nebo se rozšíří a rozptýlí a rozšíří se mimo zamýšlenou oblast vysazení.			
Konečné hodnocení [(3)]			

(1) V= vysoká, S= střední, N= nízká

(2) VJ= vysoká jistota, PJ= přiměřená jistota, PN= přiměřená nejistota, VN= vysoká nejistota

(3) Konečná míra **pravděpodobnosti usazení a rozšíření** má hodnotu prvku s nejnižším hodnocením (například, **vysoké** a **nízké** hodnocení výše uvedených prvků bude mít za následek konečné **nízké** hodnocení). Opět, oba dva případy – pravděpodobnost, že organismus úspěšně obsadí a osídlí zamýšlenou oblast vysazení (bez ohledu na to, zda jde o uzavřené prostředí, jako je nějaké zařízení, nebo o přirozené stanoviště) a pravděpodobnost rozšíření mimo zamýšlenou oblast vysazení (jeho odhad je popsán výše) – musí nastat, aby došlo k usazení mimo zamýšlenou oblast vysazení.

Konečnému hodnocení na úrovni **jistota** je přiřazena hodnota prvku s **nejnižší** úrovní jistoty (např., hodnocení **vysoká jistota** a **přiměřená jistota** bude mít za následek konečné hodnocení **přiměřená jistota**).

(4) Hodnotitelé naleznou vodítko v příloze A a v příloze B Směrnice Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES.

Krok 2: Dopady usazení a rozšíření

Případ	**Pravděpodobnost (V, S, N)**	**Jistota (VJ, PJ, PN, VN)**	**Připomínky k hodnocení** [2]
Genetické smíchání s místní populací povede ke ztrátě genetické různorodosti.			
Soutěž (potrava, prostor) s místní populací nebo dravčí způsob obživy povede k jejímu vyhubení.			
Ostatní nežádoucí případy ekologické povahy.			
Některé z výše popsaných případů pokračují i po odstranění vysazených druhů.			
Konečné hodnocení[1]			

(1) Konečné hodnocení dopadů usazení a rozšíření má hodnotu prvku (jednotlivá pravděpodobnost) s nejvyšším hodnocením a konečné hodnocení úrovně jistoty má hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

(2) Hodnotitelé naleznou vodítko v příloze A a v příloze B Směrnice Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES.

Krok 3: Potenciální riziko týkající se invazních druhů a druhů, které se v místě nevyskytují

Na základě ocenění uskutečněného v Kroku 1 a 2 se uvede jediná hodnota:

Složka	**Potenciální riziko (V, S, N)**	**Jistota (VJ, PJ, PN, VJ)**	**Připomínky k hodnocení**[2]
Usazení a rozšíření (krok 1)			
Ekologické důsledky (krok 2)			
Konečné hodnocení celkového potenciálního rizika[1]			

(1) Konečné zatřídění potenciálního rizika má hodnotu rovnající se nejvyšší hodnotě ze dvou pravděpodobností, pokud nedojde k přírůstku pravděpodobnosti mezi oběma odhady (tj. je-li riziko usazení a rozšíření vysoké a riziko ekologických důsledků je střední, konečné hodnocení má hodnotu, která se rovná nejvyšší z obou pravděpodobností, je-li vysoká. V případě přírůstku pravděpodobnosti mezi oběma odhady (tj. vysokého i nízkého současně), konečná hodnota je střední.

(2) Hodnotitelé naleznou vodítko v příloze A a v příloze B Směrnice Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES.

Výsledky tohoto hodnocení by měly být uvedeny jako:

Vysoké = vysazení vzbuzuje velké obavy (jsou nutná významná nápravná opatření). Doporučuje se, aby byl návrh zamítnut, ledaže lze vytvořit nápravné postupy, které sníží riziko na úroveň „nízké“.

Střední = vysazení vzbuzuje mírné obavy. Doporučuje se, aby byl návrh zamítnut, ledaže lze vytvořit nápravné postupy, které sníží riziko na úroveň „nízké“.

Nízké = vysazení vzbuzuje zanedbatelné obavy. Doporučuje se, aby byl návrh schválen. Zmírnění není nutné.

Návrh lze schválit v podobě, v jaké byl předložen (nevyžadují se žádná nápravná opatření) pouze pokud je celkový odhad potenciálního rizika nízký a pokud celková jistota, pro níž bylo celkové riziko odhadnuto, je na úrovni vysoká jistota nebo přiměřená jistota.

Pokud z první analýzy vyplyne, že celkové riziko je v kategorii vysoké nebo střední, potom musí být součástí žádosti i opatření k omezení nebo zmírnění následků a musí být provedena následná analýza rizika, dokud konečné hodnocení celkové rizika není nízké s hodnocením vysoká jistota nebo přiměřená jistota. Popis těchto dodatečných kroků, včetně podrobného popisu opatření k omezení nebo zmírnění následků, bude nedílnou součástí hodnocení rizika.

ČÁST 2 –POSTUP PŘI HODNOCENÍ NECÍLOVÝCH DRUHŮ

Krok 1: Pravděpodobnost usazení a rozšíření necílových druhů mimo zamýšlenou oblast vysazení

Případ	**Pravděpodobnost (V, S, N)**	**Jistota (VJ, PJ, PN, VJ)**	**Připomínky k hodnocení**(2)
Necílový druh je vysazený v důsledku vysazení nebo přemístění vodních organismů.			
Vysazený necílový druh nalezne vhodné stanoviště nebo hostitelský organismus.			
Konečné hodnocení(1)			

(1) Konečné hodnocení pravděpodobnosti má hodnotu prvku s nejnižším hodnocením rizika a konečné hodnocení úrovně jistoty má též hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

(2) Hodnotitelé naleznou vodítko v příloze A a v příloze B Směrnice Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES.

Krok 2: Dopady usazení a rozšíření necílových druhů

Případ	**Pravděpodobnost (V, S, N)**	**Jistota (VJ, PJ, PN, VJ)**	**Připomínky k hodnocení**(2)
Necílový druh soutěží s místní populací nebo jeho dravčí způsob obživy povede k jejímu vyhubení.			
Genetické smíchání necílových druhů s místní populací povede ke ztrátě genetické různorodosti.			
Ostatní nežádoucí případy ekologické nebo patologické povahy.			
Některé z výše popsaných případů pokračují i po odstranění necílových druhů.			
Konečné hodnocení(1)			

(1) Konečné hodnocení důsledků má hodnotu nejvyššího hodnocení rizika a konečné hodnocení úrovně jistoty má též hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

(2) Hodnotitelé naleznou vodítko v příloze A a v příloze B Směrnice Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES.

Krok 3: Potenciální riziko týkající se necílových druhů

Na základě ocenění uskutečněného v kroku 1 a 2 se uvede jediná hodnota:

Složka	**Potenciální riziko (V, S, N)**	**Jistota (VJ, PJ, PN, VN)**	**Připomínky k hodnocení**(2)
Usazení a rozšíření (krok 1)			
Ekologické důsledky (krok 2)			
Konečné hodnocení(1)			

(1) Konečné hodnocení potenciálního rizika má hodnotu prvku s nejnižším hodnocením rizika a konečné hodnocení úrovně jistoty má též hodnotu prvku s nejnižší úrovní jistoty.

(2) Hodnotitelé naleznou vodítko v příloze A a v příloze B směrnice Mezinárodní rady pro průzkum moří ICES.

Podmínky vztahující se na hodnocení potenciálního rizika týkajícího se invazních druhů (část 1) by měly obdobně platit in na toto potenciální riziko týkající se necílových druhů (část 2), včetně povinnosti zavést opatření k omezení a zmírnění následků.

ČÁST 3 – CELKOVÉ HODNOCENÍ EKOLOGICKÝCH RIZIK - SOUHRNNÁ ZPRÁVA

- Historie, východisko a zdůvodnění požadavku:
- Souhrnné informace o hodnocení rizika
- Souhrn hodnocení ekologického a genetického rizika
- Souhrn hodnocení rizika necílových druhů
- Připomínky
- Opatření ke zmírnění důsledků
- Závěrečné prohlášení o celkovém potenciálním riziku organismů
- Informace zaslaná příslušnému orgánu:

PŘÍLOHA III

Karanténa

Karanténa je prostředkem k tomu, aby byla živá zvířata nebo rostliny a veškeré jejich související organismy udrženy v naprosté izolaci od okolního prostředí, aby se zabránilo jejich vlivu na volně žijící a chované druhy a nežádoucím změnám přirozeného ekosystému.

Je nezbytné držet invazní druhy a druhy, které se v místě nevyskytují, v karanténě dostatečně dlouho, aby bylo možno nalézt všechny necílové druhy a potvrdit, že nenesou žádné patogeny ani choroby. Příslušná jednotka by měla být postavena v souladu s technickým popisem příslušného orgánu v členském státě umístění, který je odpovědný za její schválení. Trvání karantény musí být uvedeno v povolení. Pokud zařízení není umístěno v přijímajícím členském státu, poradní orgán odpovědný za zařízení a poradní orgán v přijímajícím členském státě musí schválit její trvání.

Provozovatelé jsou povinni provozovat karanténní zařízení v souladu s níže uvedenými podmínkami. Mimo to musí mít provozovatel zaveden program zajištění kvality a musí vydat provozní příručku.

Pro účely této přílohy, pokud se v žádosti odkazuje na návrh na přemístění, potom je třeba výrazy vysazení/vysazený nahradit výrazy přemístění/přemístěný.

Odstranění odpadních vod a odpadů

Veškeré odpadní vody a odpady z daného zařízení musí být zpracovány tak, aby byly účinně zničeny veškeré cílové druhy a související organismy. V zájmu zajištění jejich nepřetržitého fungování a úplné kontroly musí být čistírny odpadních vod z karanténních zařízení vybaveny bezpečnostními záložními mechanismy.

Vyčištěné odpadní vody a odpady mohou obsahovat látky škodlivé pro životní prostředí (např. prostředky proti usazeninám) a musí být odstraněny způsobem, který snižuje na nejnižší míru jejich vliv na prostředí.

Je třeba zpracovat podrobný popis odstranění odpadních vod a pevných odpadů, včetně seznamu osob odpovědných za čištění a včetně časového harmonogramu. Systém musí být sledován a kontrolován, aby se zajistil jeho účinný provoz a umožnilo včasné zjištění možných poruch.

Fyzické třídění

Přemístěné organismy musí být drženy odděleně od ostatních organismů, aby se zajistilo, že budou pod kontrolou. To se nevztahuje na indikační druhy, které jsou konkrétně používány k testování vlivu vysazeného druhu. Musí se zabránit přístupu ptáků, jiných zvířat, původců chorob a kontaminujících látek.

Personál

Přístup smí mít jen vyškolený a zmocněný personál. Obuv, ruce a jakékoli materiály používané v zařízení by měly být dezinfikovány (viz dále) než opustí zařízení.

Vybavení

Po doručení je třeba zacházet se všemi vývojovými etapami, nádržemi, vodou, přepravními nádobami a vybavením, které přišlo do styku s vysazeným druhem, včetně přepravních vozidel, tak, aby se zabránilo úniku těchto druhů nebo s nimi souvisejících necílových druhů ze zařízení. Veškeré přepravní a balicí materiály musejí být dezinfikovány nebo spáleny, pokud je spálení tohoto materiálu dovoleno.

Úhyn a zneškodňování

Musí být prováděny denní záznamy úhynu a musí být k dispozici příslušným orgánům ke kontrole. Uhynulí jedinci musejí být ponecháni na místě. Žádné uhynulé druhy, tkáně ani skořápky nesmějí být zneškodněny bez schváleného zpracování, aby se zajistila úplná dezinfekce. Lze použít metodu tepelného zpracování, jako je autoklávování nebo chemická sterilizace.

Úhyny musí být oznámeny odpovědným orgánům a členské státy jsou povinny včas vyšetřit důvod úhynu. Uchovávání, přeprava a zneškodnění uhynulých jedinců musí být v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu[21].

Kontrola a testování

Je nutno provádět pravidelné kontroly necílových druhů. Pokud jsou v organismu zjištěny takové druhy nebo dříve nezjištěné choroby nebo paraziti, je nutno podniknout opatření ke zvládnutí této situace. Tato opatření mohou zahrnovat zničení organismu a dezinfekci zařízení.

Trvání

Obvyklá doba karantény se liší podle toho, o jaký organismus se jedná, podle sezónnosti příslušného necílového druhu a podmínek chovu.

Záznamy

Karanténní zařízení musí vést přesné záznamy ohledně těchto skutečností:

- doba příchodu a ochodu personálu;
- počet uhynulých jedinců a způsob jejich uchovávání nebo zneškodňování;
- zpracovávání vstupní vody a odpadních vod;
- vzorky poskytnuté odborníkům ke zkouškám na necílové druhy;
- veškeré neobvyklé podmínky, které mají vliv na provoz karantény (výpadky elektrického proudu, poškození budov, vážné klimatické podmínky, atd.).

[21] Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1

Dezinfekce

Dezinfekce se provádí pomocí dezinfekčních prostředků v dostatečné koncentraci a po dostatečnou dobu, aby bylo možno zničit škodlivé organismy. Dezinfekční prostředky a jejich koncentrace sloužící pro dezinfekci karantény musí vycházet z úplné dezinfekce mořské i sladké vody. Podobné koncentrace se používají pro pravidelnou dezinfekci zařízení. Doporučuje se, aby veškeré dezinfekční prostředky byly před vypuštěním do okolního prostředí neutralizovány a zařízení, kde se používá mořská voda, musejí odstranit zbytkové oxidanty vznikající při dezinfekci. V nouzových situacích, např. při zjištění dovezeného parazita nebo původce choroby, musí být k dispozici dostatečné množství dezinfekčních prostředků, aby bylo možno dezinfikovat celé zařízení.